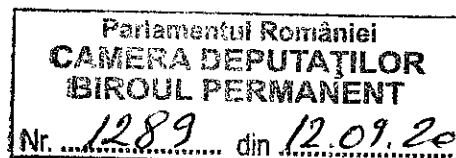

15a/11576/7.09.2016

HR. REF. M. 56

APROBAT

In sedinta Biroului permanent al
Camerei Deputatilor

Parlamentul României

Camera Deputaţilor

din data de 13.09.2016

Nr. 1289

[Signature]

**Seminarul Grupului special al AP NATO
pentru Mediterana şi Orientul Mijlociu**

- Rabat, 20-22 aprilie 2016 -

Adunarea parlamentară a NATO a organizat la Rabat, în colaborare cu Parlamentul Marocului, un seminar al Grupului special pentru Mediterana şi Orientul Mijlociu, seminar consacrat examinării unor aspecte specifice zonei şi a unor probleme cu care este confruntat Marocul. La vizită au luat parte parlamentari din ţări membre NATO, din ţările cu statut de asociat şi asociat mediteranean.

Seminarul a fost deschis de preşedintele Camerei Reprezentanţilor, Rachid Talbi El-Alami, preşedintele Camerei Consilierilor, Hakim Benchamach, şi preşedintele Grupului special al AP NATO pentru Mediterana şi Orientul Mijlociu, deputatul francez Gilbert Le Bris. Programul a inclus dezbateri pe marginea expunerilor făcute de ministrul Afacerilor Externe, ministrul pentru relaţia cu parlamentul şi societatea civilă, ministrul de Interne, ministrul Economiei şi Finanţelor, reprezentanţi ai Înaltului Comisar al ONU pentru Refugiaţi, ai Organizaţiei Internaţionale pentru Migraţii, ai Băncii Mondiale şi ai mediilor academice.

În alocuţiunile lor, preşedinţii celor două Camere ale parlamentului marocan au subliniat existenţa a mai multor focare de tensiune în nordul Africii şi Orientul

Mijlociu, probleme mai vechi care subminează securitatea regională, între care conflictul palestinian-israelian, criza refugiaților și terorismul. În acest context, Marocul a devenit un partener esențial al NATO și al țărilor partenere în combaterea terorismului și nutrește convingerea că o dezvoltare economică durabilă și asigurarea securității oamenilor sunt esențiale pentru eradicarea acestui fenomen. În completare, președintele Grupului special pentru Mediterana și Orientul Mijlociu a opinat că încurajarea dialogului democratic și schimburile transfrontaliere sunt contribuții semnificative în același sens.

Impactul migrației masive asupra securității nu poate fi negat, însă efectul acestor deplasări de populație este în primul rând o criză umanitară fără precedent. Europa nu este cel mai greu afectată, cu toate că a primit sute de mii de refugiați. Cel mai afectate sunt țări de pe alte continente, care sunt mult mai sărace decât țările europene. De fapt, imigranții din zona Mediteranei fug de război și violență, dar, într-o măsură considerabilă, sunt și imigranți economici. Comparativ vorbind, povara pe care aceștia o reprezintă pentru Europa este mult mai mică decât cea pe care o au de suportat vecinii Siriei. E adevărat, criza refugiaților a dat la iveală slăbiciunile sistemelor europene de control și de acordare a azilului, care trebuie să fie corectate și adaptate realităților. S-a menționat că parlamentele pot juca un rol decisiv în acest scop. Atât timp cât Orientul Mijlociu rămâne o sursă de instabilitate, fluxul de imigranți spre Europa nu va putea fi oprit; de aceea trebuie identificate pârgurile potrivite pentru gestionarea lui și elaborarea unei strategii de import a forței de muncă. Canada constituie un model de succes în această privință. Europa va trebui să-și modifice radical piețele forței de muncă pentru a putea să-i integreze pe imigranți, ușurând astfel povara pentru societățile gazdă și, în același timp, situația refugiaților care riscă să fie exploatați pe piețele de muncă ilegale. Mulți din imigranții care ajung în Europa provin din Sahel și Magreb. În Maroc a ajuns un mare număr de imigranți economici, pentru reglementarea situației cărora statul a făcut mari eforturi, dorind să contribuie la împărțirea sarcinilor alături de cu alte țări.

Guvernul marocan și-a stabilit securitatea ca prioritate absolută și consideră că dialogul sud-sud este decisiv. Marocul a ieșit din Uniunea Africană dar este foarte activ în aprofundarea relațiilor cu multe regiuni din Africa, între care Sahelul. Este un investitor major în zonă și s-a concentrat pe deschiderea de bănci, asistența socială,

telefonie și comunicații. Din punct de vedere politic, Marocul este lider regional în eforturile de identificare a unei soluții la criza libiană, este foarte activ în lumea arabă, este angajat în rezolvarea problemei palestiniene și a conflictului din Yemen. Totodată, este partener strategic al Consiliului de Cooperare al Golfului. De asemenea, Marocul are relații de parteneriat cu Uniunea Europeană, cu care a semnat un acord de parteneriat în 1996. Într-o viziune mai largă, Marocul încearcă să stabilească relații susținute de cooperare cu America Latină, Asia și America de Nord.

Unii participanți au formulat critici la adresa NATO pentru că nu se implică în ceea ce petrece în Europa ca urmare a crizei refugiaților, care a scos în evidență punctele slabe ale arhitecturii europene și ar putea conduce la o criză instituțională pe continent.

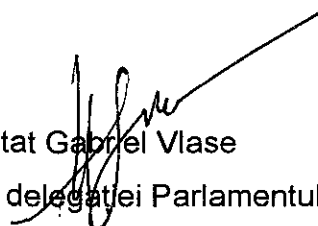
În legătură cu fenomenul terorismului s-a arătat că se pune prea mult accentul pe întărirea Islamului moderat, de vreme ce terorismul este rezultatul unor disfuncții profunde la nivel național și global și concentrarea pe dimensiunea religioasă deturneză atenția de la adevărata natură a problemei.

Reforma sectorului de securitate nu poate fi realizată decât dacă societatea civilă se implică direct în acest proces, care trebuie să beneficieze de o concepție coerentă și de timp pentru a se pune în practică schimbările preconizate. Guvernul și parlamentul trebuie să se implice în egală măsură. În acest cadru mai larg ar putea fi util dacă s-ar începe cu reforma poliției de frontieră. În întreaga regiune frontierele sunt permeabile și cei care fac controalele sunt adesea corupți. Dacă lucrurile s-ar îndrepta, schimbările s-ar putea reflecta pozitiv și în alte domenii. Polițiștii trebuie să fie văzuți ca apărători ai comunității mai degrabă decât forțe anti-teroriste, ceea ce poate fi realizat prin dezvoltarea dialogului cu societatea. Nu trebuie subestimat rolul care revine parlamentelor, care au însă nevoie de personal calificat și documentare pertinentă. Totodată, este necesar ca parlamentarii să țină seama de opiniile societății civile în ceea ce privește reforma poliției și a sectorului de securitate în general.

Marocul este văzut de partenerii săi drept un actor cheie în Sahel și Magreb, regiuni de importanță strategică majoră. El își propune să creeze un climat care să promoveze pacea și securitatea în regiune, pornind de la principii ca respectul reciproc, relații de bună vecinătate, neamestecul în treburile interne ale altor state, rezolvarea conflictelor pe baza tratatelor internaționale. De fapt, Marocul se bucură de credibilitate sporită datorită legăturilor culturale și religioase care înlesnesc dialogul.

O altă problemă o constituie schimbările climatice, deșertificarea, insuficiența surselor de apă, poluarea legată de industria petrolieră. Creșterea populației și urbanizarea excesivă au creat dezechilibre serioase. Nu în ultimul rând, gestionarea deșeurilor a devenit o problemă majoră, cu implicații politice.

Intervențiile participanților au pus în evidență contribuția Marocului la securitatea regională, la combaterea terorismului și gestionarea crizei refugiaților, rolul său în regiune prin cooperarea cu vecinii, țările din regiunea Golfului și membrii NATO în scopul întăririi securității pe plan regional și global.

Deputat Gabriel Vlase

Șeful delegației Parlamentului României la AP NATO